

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH-BETH

Semaine du 31 décembre au 4 janvier 2023

Souguia n°115

ת"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Adam Hamazik Béoness (2)

Avis des Richonim

Léilouy Nishmat

Rav Avraham ben Sultana et Esther bat Maha

Pour la santé de

Esther bat Rakheli

matmidim.com

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

La Guemarra de Baba Kama traite de l'obligation de réparer les dommages causés à autrui, matériels ou sur sa personne. Cette responsabilité concerne tous les cas de préjudices, qu'ils soient volontaires ou le résultat d'une imprudence, ou encore ceux survenus en cas de force majeure : « Adam Mou'ad Lé'olam ». Les Richonim ont toutefois été en discussion sur la possibilité d'exonération des cas de force majeure totale, lorsque l'événement était imprévisible et inévitable.

Nous devons dans un premier temps étudier les sources talmudiques de cette loi, puis nous travaillerons sur la Mah'loket des Richonim, et sur la définition d'un cas de force majeure totale.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

תוספות מסכת בבא מציעא דף פב עמוד ב (facultatif)

[...] דסבר רבי יהודה נתקל לאו פושע הוא וכיון דלא הוא פושע אף על גב דלא הוא אנוס גמור פטור בנשברה כדו ולא סילקה דלא חשיב בור אלא שנעשה בפשיעה אבל **בשנעשה באנוס דכעין גניבה ואבידה כמו רוח שאינה מצויה פטור** כדקתני בסיפא דברייתא דנשברה כדו [...]

וא"ת כי נמי סבר רבי מאיר דנתקל לאו פושע הוא אלא אנוס אמאי פטור והא אדם המזיק מרבינן (ב"ק דף כו): מפצע תחת פצע לחייב על אנוס כרצון וי"ל **דלאו בכל אנוס חייב אדם המזיק אלא באנוס דכעין גניבה ואבידה** כמו רוח שאינה מצויה דאמרינן סוף פרק שני דב"ק (דף כז.) **דנפל ברוח שאינה מצויה מן הגג חייב נזק** ורוח שאינה מצויה הוא כעין אבידה כדאמרינן סוף פרק ד' וה' (שם ד' מה.) וכולן חייבים להחזיר דמי השור לבעליו חוץ מש"ח ומוקי לה התם דנטריה שמירה פחותה ולא נטריה שמירה מעולה ש"ח כלתה שמירתו כו' ושמירה פחותה היינו דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה ואינה יכולה לעמוד ברוח שאינה מצויה כדמשמע בריש הכונס (שם דף נה): והוה כעין גניבה ואבידה דש"ח פטור וש"ש חייב **אבל באנוס גמור פטור אדם המזיק כדמשמע בירושלמי דאם היה ישן** ובא חבירו וישן אצלו והזיקו זה את זה הראשון פטור והשני חייב **ובהגוזל בתרא (שם דף קיב.) טבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר בזול דכיון שלא היה להם לידע שהיא שאולה אין משלמים מה שהזיקו אלא מה שנהנו וברישי המניח (שם דף כז: ושם ד"ה ושמואל) לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים ושאר שינויי דהתם דפטור ליה לפי שלא היה לו לידע וכן במתניתין דהתם (דף לב.) היה בעל חבית ראשון כו' ואם עמד בעל חבית פטור בעל קורה והרבה כיוצא באלו**

וא"ת ורבי יהודה דאמר נתקל לאו אנוס הוא ומחייב שומר שכר אמאי פטור מעביר בחנם והלא הוא אדם המזיק וי"ל **דנתקל הוא לרבי יהודה כעין גניבה דהוי קרוב לאנוס ולכך פטור אדם המזיק ולא מחייב אדם המזיק אלא בדבר שהוא כעין אבידה דהוי קרוב לפשיעה כדאמר בהשואל (לקמן דף צד:)** דאבידה קרובה לפשיעה וגניבה קרובה לאנוס ורוח שאינה מצויה חשובה כעין אבידה ולהכי חייב בה אדם המזיק **וכן משמע בהגוזל קמא (ב"ק דף צט: ושם ד"ה אימא) דפריך למאן דפטר טבח אומן שקלקל היכא דעביד בחנם מברייתא דקתני בהמה לטבח וניבלה חייב מפני שהוא כנושא שכר השתא מה היה סברתו של מקשה שהוא כנושא שכר אף על פי שעושה בחנם אי סבר דחשיב פושע אמאי תולה אותו בנושא שכר היה לו לומר מפני שהוא פושע ואי סבר שדומה לגניבה ואבידה אעפ"כ חייב כדן אדם המזיק אם כן מה מתרץ אימא מפני שהוא נושא שכר ואי דומה לגניבה ואבידה בלא שכר נמי ליחייב כדן אדם המזיק ואי המתרץ מדמה לה לאנוס גמור א"כ נושא שכר נמי ליפטר אלא ודאי אדם המזיק חייב בכעין אבידה ופטור בכעין גניבה והוה מדמי ליה המקשה קלקול שחיטה דאומן לכעין אבידה ומשני אימא מפני שהוא נושא שכר אבל בחנם פטור דהוי כעין גניבה.**

רא"ש מסכת בבא קמא פרק ג סימן א

א המניח את הכד ברה"ר. ובא אחר ונתקל בה ושברה פטור:

גמ' [דף כז ע"ב] ופריך עליה בגמרא ואמאי איבעי ליה לעיוני ומיזיל. אמרי בי רב משמיה דרב בממלא רה"ר כולה חביות. שמואל אמר באפילה שנוא וכיון דאפל הוא לא מצי לעיוני. ואף על גב דאדם מועד לעולם. באנוס גדול כזה פטור אדם. ושנים הישנים במטה נמי פוטר הירושלמי הראשון בנזק השני. וכן בפרק הגוזל בתרא (דף קיב א) ובפ' אלו נערות (דף לד ב) אמרינן **הניח להן אביהן פרה שאולה** וטבחוה משלמים דמי בשר בזול דהיינו לפי הנאתן. אבל דמי בשר כולו לא משום דאנוסים הוו שלא היה להן לידע שאינה של אביהם. ולקמן נמי בפירקין אמרינן אם היה בעל חבית ראשון ובעל הקורה אחרון ונשברה חבית בקורה חייב ואם עמד בעל החבית פטור וכן בפרק שור שנגח את הפרה (דף מח א) אם

נכנס לחצר של בעל הבית שלא ברשות והזיקו בעל הבית פטור היכא דלא ידע ביה. (ג) **וכללא דמלתא אדם המזיק באונס שהוא כעין גניבה ואבידה פטור**. מדתני בשילהי האומנים (דף פב ב) גבי מעביר חבית ממקום למקום ושברה רבי יהודה אומר שומר חנם ישבע שומר שכלל. מדמחייב שומר שכלל ופוטור שומר חנם (ד) ולא מחייב מטעם אדם המזיק ש"מ דאנוס שהוא כעין גניבה ואבידה אדם המזיק פטור.

ואם תאמר הא בשילהי פירקין דלעיל מחייב נפל מן הגג ברוח שאין מצויה ואונס זה דומה לגניבה ואבידה. דבשילהי שור שנגח ד' וה' (דף מה א) אמרינן ד' שומרים נכנסו תחת הבעלים הרגו מועדין נהרגין ומשלמין הכופר וחייבין לשלם דמי שור לבעלים חוץ משומר חנם ומוקי לה בדנטריה שמירה פחותה שומר חנם כלתה שמירתו ושמירה פחותה היינו דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה ואינה יכולה לעמוד ברוח שאינה מצויה. ומדפטרין שומר חנם ומחייבין שומר שכלל אלמא דרוח שאין מצויה הוא כעין גניבה ואבידה ואפי' הכי מחייבין אדם המזיק. וי"ל דרוח שאין מצויה הוא כעין אבידה ומחייבין בה אדם המזיק ונתקל לרבי יהודה הוא כעין גניבה ופטרינן ליה לאדם המזיק כדאמרינן בהשואל (דף צד ב) דגניבה קרובה לאונס ואבידה קרובה לפשיעה ושומר שכלל בשניהם**:

פלפולא חריפתא מסכת בבא קמא פרק ג סימן א ד"ה ג

[ג] **וכללא דמלתא אדם המזיק באונס שהוא כעין גניבה ואבידה**. לא קיימא למסקנא דדוקא כעין גניבה לחודה. ובתוספות מעיקרא לא קאמרי אלא גניבה אבל בספר רבינו אין למחוק ואבידה דשאני בתוס' דלא כתבו בלשון קושיא בסמוך ממעביר חבית אלא סיוע מסייעי להו:

[ד] ולא מחייב מטעם אדם המזיק. דהא מעביר חבית בידיו הוא דמזיק משא"כ היכא דלא אזיק בידיו אלא אותו השור שלא שמרו כראוי הוא שהזיק לא שייך לחייבו משום אדם המזיק ומש"ה אי לאו הא דהכא דמחלק בין אונס לאונס לא הוה קשיא אהדדי מאי דמקשה בסמוך מנפל ברוח שאינה מצויה אדפטריה בדנטריה שמירה פחותה דשאני נפל דאיהו גופיה הוא דאזיק ולא מקשה בסמוך אלא אדהכא דאונס כעין גניבה ואבידה פטרינן והיכי מחייבי' לנפל ברוח שאינה מצויה וכן משני דרוח שאין מצויה הוא כעין אבידה ומחייבין ביה אדם המזיק. ואפי"ה ש"ח דנטריה בשמירה פחותה פטור היינו טעמא דלאו אדם המזיק הוא כדפרשינן:

Programme du lundi

חידושי הרמב"ן מסכת בבא מציעא דף פב עמוד ב

ואתא ר' יהודה למימר ש"ח ישבע נושא שכלל ישרם האי כדיניה והאי כדיניה. ולא תקנו בו כלום, ודין הנתקל כדין גנבה ואבדה אינו דומה לאונס ולא לפשיעה, וש"ש כל זמן שלא נאנס חייב וש"ח כל זמן שלא פשע פטור, ומיהו גבי נזקין פטור ר' יהודה דאנוס מקרי לגבי נזקין, לא מיבעי לאחר נפילה דהו"ל בור והתורה מיעטה בשמירתו ואינו צריך אלא שמירה פחותה כשמירת ש"ח, אלא אפי' בשעת נפילה דהו"ל אש פטור דהא נמי מיעטה תורה בשמירתו ולא בעינן בנזקין שמירה מעולה כל כך כשמירת ש"ש, אלא מכי נטר כדנטרי אינש פטור בנזקין, וברייתא דקתני וחכמים אומרים פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים ר' יהודה היא כדאיתא בהדיא בפרק המניח וכבר פירשתיה בארוכה בספר המלחמות יפה.

ומצאתי בתוס' בב"ק (כ"ז ב') שמפרשים אותה משום אדם המזיק, וא"כ למה פטרוהו לדברי האומר אנוס הוא והלא אדם מועד לעולם בין באונס בין ברצון, והם השיבו שאינו חייב באונסין גדולים וסמכו

אותה מן הירו' שאמרו בישן ובא חבירו וישן אצלו הוא המועד, ואי אפשר להעמידה דהתם משום דשני פשע בעצמו, וכן מה שאמרו באם היה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון וכולה מתני', וכן מה שאמרו לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים, כלם כשהם אדם המזיק משום פשיעה דניזק פטרו בהם, או שהם בור וכגון שהלה נתקל בו, ואין להאריך כאן, ועוד הביאו טבח אומן שקלקל דפטור בחנם ואמאי אדם מזיק הוא, וכי נמי סבירא לן אנוס הוא ליחייב, וזה ודאי קשה עליהם דכיון דמיחייב בשכר אלמא כעין גנבה ואבדה הוא ולא אנוס גדול ולא אנוס קטן הוא ופטורוהו בחנם, אלא שאין באומן הטועה במלאכתו משום מזיק, וסוף דבר כיון שהזכירו חכמים באנוס נזקין אבן מונחת בחיקו ולא הכיר בה מעולם (ב"ק כ"ו ב'), ונפל מן הגג ברוח שאינה מצויה (שם כ"ז א') הרי הזכירו סוף האונסין כלם, דרוח שאינה מצויה אפילו כאותה של אליהו במשמע, דרוח מצויה הזכירו לענין ש"ח אבל רוח שאינה מצויה לא הזכרה בתלמוד אלא לענין אנוס דהוא מן האונסין הגדולים שבעולם, ואין כאן מקום להאריך בזה יותר מדאי.

Programme du mardi

הגהות חו"י

(ב) נ"ב וע"כ האי פטור
אע"ג דאנוס חייב וא"כ
גם נשינר את כללים
פטור כשהניח אחד כלים
בזדו אחר שיטן. וכ"מ
בנ"י: (ג) נ"ב דלא שייכי

רי"ף מסכת בבא קמא דף יא עמוד א

מתני' אדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד בין ער בין ישן סימא את עין חבירו ושבר את הכלים משלם נ"ש:
גמ' ירושלמי אמר רבי יצחק מתני' כשהיו שניהם ישנים אבל אם היה אחד מהן ישן ובא חבירו וישן אצלו (ב) זה שבא לישן אצלו הוא המועד

מהר"ם

מהר"ם (א) לאו משום
דאנוס גמור חייב
באדם דאנוס רחמנא
פטורי' כדאמר לקציה אלא
משום כו' :

נימוקי יוסף מסכת בבא קמא דף יא עמוד א

מתני' בין ישן. (א) משום שוגג איצטרך דלא תימא דלא מחייב שוגג אלא כשהוא ער אבל ישן אנוס הוא קמ"ל דאפילו ישן נמי חייב ומיהו אמרינן בירושלמי ה"מ דישן חייב היינו דישן לו אצל כלים או ב' בני אדם שהיו שניהם ישנים והזיקו זה את זה אבל אם זה ישן ובא חבירו וישן אצלו או שהניח כלים אצלו ושברן פטור דמי שהניחם אצלו הוא הפושע:

שם דף יא עמוד ב

לענין נזקין חייב. דהא אתרבי אנוס כרצון כדפירשנו לעיל דלאו אנוס גמור הוא דאע"ג דלא הכיר בה מעולם מ"מ כי קא קאי איבעי ליה למיחש שמא [איזה] דבר הניח בחיקו ושכחו ושמא יפול:

Programme du mercredi

רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק א הלכה יא

אדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד בין ער בין ישן בין שכור אם חבל בחבירו או הזיק ממון חבירו משלם מן היפה שבנכסיו. במה דברים אמורים שהישן חייב לשלם בשנים שישנו כאחד ונתהפך אחד מהן והזיק את חבירו או קרע בגדו אבל אם היה אחד ישן ובא אחר ושכב בצדו זה שבא באחרונה הוא המועד ואם הזיקו הישן פטור, וכן אם הניח כלי בצד הישן ושברו הישן, פטור שזה שהניחו הוא המועד שפשע.

שם הלכה יב

מי שנפל מן הגג ברוח מצויה והזיק חייב בארבעה דברים ופטור מן הבושת, נפל ברוח שאינה מצויה חייב בנזק בלבד ופטור מארבעה דברים, ואם נתהפך חייב בכל אף בבושת, שכל המתכוין להזיק אף על פי שלא נתכוון לבייש חייב בבושת.

שם הלכה טו

היתה אבן מונחת לו בחיקו בין שלא הכיר בה מעולם בין שהכיר בה ושכחה ועמד ונפלה והזיקה חייב בנזק בלבד ופטור מארבעה דברים, וכן אם נתכוון לזרוק שתים זרק ארבע והזיק או שהזיק כשהוא ישן חייב בנזק בלבד ופטור מארבעה דברים.

שם הלכה טז

המזיק את חברו בכוונה בכל מקום חייב בחמשה דברים, ואפילו נכנס לרשות חברו שלא ברשות והזיקו בעל הבית חייב, שאע"פ שיש לו רשות להוציאו אין לו רשות להזיקו, אבל אם הוזק זה שנכנס בבעל הבית הרי בעל הבית פטור, ואם הוזק בו בעל הבית חייב מפני שנכנס שלא ברשות, היו שניהם ברשות או שניהם שלא ברשות והוזקו זה בזה שניהם פטורין.

מגיד משנה הלכות חובל ומזיק פרק א הלכה טז

[טז] המזיק את חברו בכוונה ואפילו נכנס לרשות חברו וכו'. מימרא מפורשת פרק שור שנגח את הפרה (דף מ"ח) ובהלכות:

אבל אם הוזק זה הנכנס וכו'. גם זה שם ופירשו בגמרא אמר רבא נכנס לחצר בעה"ב שלא ברשות והזיק [את בעה"ב או בעה"ב הוזק בו חייב הזיקו] בעל הבית פטור אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה אבל הוה ידע ביה (אפילו) הזיקו בעל הבית חייב וכו' ואזדו לטעמייהו דאמר רבא ואיתימא רב פפא שניהם ברשות או שניהם שלא ברשות הזיקו זה את זה חייבין הוזקו [זה בזה] פטורין טעמא דשניהם ברשות או שניהם שלא ברשות אבל אחד ברשות ואחד שלא ברשות שברשות פטור שלא ברשות חייב. ורש"י ז"ל פירש הזיקו בידיים זה את זה ואפילו שלא במתכוין חייבין דבניזקין לא שני לן בין מתכוין לשאין מתכוין והא דתנן בהמניח את הכד שנים שהיו מהלכין ברה"ר והזיקו זה את זה פטורין ההוא הזיקו הוזקו הוא ולא דק בלישניה ע"כ. ומה שאמרו ברשות פטור אמרו בין הזיקא דבידיים בין בהזיקא דממילא בלא ידע ליה ובמקום ידע ליה כתב רבינו ז"ל בכוונה. ועוד יתבאר פרק ו' וממה שאמרו הוזק זה וזה פטורין דקדקו שאונסין גמורין פטור בהם אף בניזקין כמו שכתבתי למעלה:

Programme du jeudi

רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ו הלכה א

המזיק ממון חברו חייב לשלם נזק שלם, בין שהיה שוגג בין שהיה אנוס הרי הוא כמזיד, כיצד, נפל מן הגג ושבר את הכלים או שנתקל כשהוא מהלך ונפל על הכלי ושברו חייב נזק שלם, שנ' ומכה בהמה ישלמנה ולא חלק הכתוב בין שוגג למזיד.

שם הלכה ג

במה דברים אמורים ברשות הניזק אבל ברשות המזיק אינו חייב לשלם אלא אם הזיק בזדון אבל בשגגה או באונס פטור, וכן אם היו שניהן ברשות או שניהן שלא ברשות והזיק אחד מהן ממון חברו שלא בכוונה פטור.

השגת הראב"ד: וכן אם היו שניהן ברשות או שניהם שלא ברשות והזיק אחד מהן ממון חברו שלא בכוונה פטור. א"א דין זה אינו מחוור דאפילו שניהם ברשות או שלא ברשות ולא הוה ידע ביה אם הזיקו חייבין אבל הוזקו זה בזה פטורין.

שם הלכה ד

היה עולה בסולם ונשמטה שליבה מתחתיו ונפלה והזיקה, אם לא היתה מהודקת וחזקה חייב ואם היתה חזקה ומהודקת ונשמטה או שהתליעה הרי זה פטור שזו מכה בידי שמים היא, וכן כל כיוצא בזה, וכל אלו הדברים ברשות הניזק אבל ברשות המזיק פטור עד שיתכוין להזיק כמו שביארנו.

השגת הראב"ד: ואם היתה חזקה ומהודקת ונשמטה או שהתליעה ה"ז פטור שזו מכה בידי שמים היא. א"א תמה אני מאי שנא אונס זה מרוח שאינה מצויה ומן הישן ובגמרא משמע דלא איתלע אונס דאי איתלע לאו אונס. +

מגיד משנה הלכות חובל ומזיק פרק ו הלכה א

[א] המזיק ממון חברו וכו'. משנה בפרק כיצד הרגל (דף כ"ו) וכבר כתבתי פ' ראשון דאונס גמור שכתבו ז"ל שהוא פטור והרב לא חילק:

שם הלכה ג

[ג] בד"א ברשות הניזק וכו'. ממה שכתב הרב וכן אם היו שניהם ברשות נראה שדעת הרב לפטור המזיק ברשותו אף על פי שהניזק הכניס כליו שם מדעתו ודעת הרב בסוגיא שהבאתי פרק ראשון כך הוא שהוא מפרש דלא הוה ידע ביה שלא היה מתכוין להזיקו והוא ידע ביה שהיה מתכוין להזיקו והזיקו זה את זה פי' הרב בכוונה ואז הן חייבין והוזקו זה בזה שלא בכוונה ואז פטורין זה דעת הרב ומשם הוציא דינין אלו ודעת הר"א ז"ל כדעת רש"י ז"ל כתבתיו למעלה:

שם הלכה ד

[ד] היה עולה בסולם וכו'. למד זה הרב מהסוגיא שבפ' אלו הן הגולין (דף ז'): ונראה שהוא גורס ואי בעית אימא הא והא לניזקין וכן נראה מתוך מה שכתב פ' ששי מהלכות רוצח ויש גורסין הא והא לגלות וכן הוא בספרינו והטעם שיהיה פטור לדעת הרב מפני שהן אונסין גמורין ואין רוח שאינה מצויה אונס כל כך:

כסף משנה הלכות חובל ומזיק פרק ו הלכה א

[א] המזיק ממון חברו חייב וכו'. כתב ה"ה והרב לא חילק ויש לתמוה על ה"ה שהרי מדין היה עולה בסולם ונשמטה שליבה מתחתיו שכתב רבינו בסמוך משמע בהדיא שהוא פטור באונסים גמורים וכ"כ שם ה"ה עצמו לדעת רבינו:

Liste des 115 Souguiot étudiées sur Matmidim

Sougiot sur les H'aguim				
Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111 - 113. Le Chamach	Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek	Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash	Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid
Sougiot de Brah'ot				
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot	10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrh'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen	18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin	42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
Sougiot générales				
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour	51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
CHABBAT – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan		
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat		
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	H'ochen Michpat	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	114 – 115. Adam Hamazik Béoness	